

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319010559
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Vanko
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4319010559.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Vanka a členiek senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému P. M., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného P. M. proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 24.06.2019, sp. zn. 2T/53/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 22.08.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného P. M. ako nedôvodné z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný P. M. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona, ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že:

- od presnejšie nezisteného času po dobu asi dvoch rokov až do dňa 11.12.2018 si v mestách A. a W. bližšie nezisteným spôsobom a od nezistených osôb neoprávnene bez príslušného povolenia, zadovážoval drogu zvanú "pervitín", ktorej účinnou látkou je metamfetamín a následne ju v obci O. Z. a iných miestach predával alebo poskytoval bezodplatne najmenej piatim osobám, a to O. Y., M.. W. O., Z. Z., M. I. a O. K., pričom dňa 11.12.2018 bolo zistené, že obvinený prechovával pri sebe kryštalický materiál v dvoch zatavených injekčných striekačkách a v plastovom vrecku s tlakovým uzáverom, ktoré dobrovoľne vydal, pričom znaleckým skúmaním bolo zistené, že ide o kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu s celkovou hmotnosťou 4947 mg obsahujúci 1823 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá najmenej 45 bežným jednorazovým dávkam drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Za to mu bol podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona za použitia § 78 odsek 1 Trestného zákona, uložil obžalovanému ochranný dohľad vo výmere 2 roky, v rozsahu určenom v § 77 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona.

Podľa § 77 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona, uložil súd prvého stupňa obžalovanému povinnosť, aby po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamoval potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazoval, osobne sa hlásil v určených lehotách a vopred oznamoval vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona, uložil obžalovanému aj trest prepadnutia vecí, a to plastových uzatvárateľných sáčkov rôznych rozmerov, nepoužitých plastových striekačiek v počte 25 kusov, jednej čiastočnej striekačky a mobilného telefónu zn. Nokia XXXX, ktoré na nachádzajú v úschove Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre a sú zapísané v knihe zaistených, odňatých a uschovaných vecí pod číslom 5/2019.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu v zákonnej lehote odvolanie, ktoré následne písomne odôvodnil.

V dôvodoch odvolania vyjadril svoj nesúhlas s výrokom o treste, a s výrokom ohľadne jeho zaradenia na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. Poukázal nato, že pri zohľadnení všetkých okolností prípadu, ako aj jeho osoby, mu mohol súd prvého stupňa uložiť ešte kratší trest, teda trest vo výmere 5 rokov pri dodržaní § 39 odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona. Ďalej namietal, že mohol byť zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu I. stupňa v napadnutej časti zrušil a uložil mu kratší a primeranejší trest odňatia slobody a zároveň zrušil aj výrok o zaradení do príslušného stupňa stráženia.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že chce, aby mu bol uložený nižší trest a aby bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania, ktoré nechcel doplniť. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a sám rozhodol tak, že vyhovie odvolaniu obžalovaného a obžalovanému uloží trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí poznamenal, že uložený trest považuje za primeraný a zákonný s tým, že u obžalovaného nemalo byť použité ustanovenie § 36 písmeno j/ Trestného zákona, čo však nemožno uplatniť pre absenciu odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného.

Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Ako vyplýva z obsahu spisu, obžalovaný na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 24.06.2019 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý je uvedený v obžalobe. Keďže na všetky otázky súdu prvého stupňa, položené mu podľa ustanovenia § 333 odsek 3 písmeno c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, odpovedal obžalovaný kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora súd prvého stupňa jeho vyhlásenie podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku na hlavnom pojednávaní nevykoná. Vzhľadom na uvedené, súd prvého stupňa vykonal iba dokazovanie v súvislosti s výrokom o treste, pričom zistil, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, pričom sa na neho toho času hľadí ako keby nebol odsúdený. Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky súd prvého stupňa zistil, že obžalovaný bol dvakrát priestupkovo prejednávaný, pričom v oboch prípadoch sa jednalo o priestupky na úseku dopravy. Na základe hodnotenia riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Nitra ďalej súd prvého stupňa konštatoval, že správanie obžalovaného je počas výkonu väzby na požadovanej úrovni.

Keďže súd prvého stupňa zistil u obžalovaného tri významné poľahčujúce okolnosti, spočívajúce jednak v tom, že obžalovaný pred spáchaním skutku viedol riadny život a jednak v tom, že sa k spáchaniu skutku priznal a jeho spáchanie aj úprimne oľutoval (§ 36 písmeno j/ a l/ Trestného zákona). Ďalej u neho prihladol aj na ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona, pretože aj podľa právneho názoru krajského súdu svojím postojom k prejednáwanej trestnej veci, ako aj učením vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní významným spôsobom napomohol nielen orgánom činným

v trestnom konaní, ale aj súdu prvého stupňa objasniť trestnú činnosť a bez povšimnutia nemohol súd prvého stupňa ponechať ani to, že tým aktívne prispel k výrazne rýchlejšiemu objasneniu a ukončeniu trestnej veci jej meritórnym rozhodnutím, ergo významným spôsobom prispel k vytvoreniu možnosti dosiahnuť rozhodnutie vo veci samej bez potreby vykonávania rozsiahleho dokazovania. Zároveň súd u neho nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť (§ 37 Trestného zákona). Pri prevahe a význame zistených pohľadujúcich okolností a zároveň absencii priťažujúcich okolností a predovšetkým s ohľadom na pomery obžalovaného rozhodol, že sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu pod spodnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona, a to aj preto, že na jeho nápravu, ale tiež na ochranu spoločnosti bude postačovať aj trest kratšieho trvania. Tieto dôvody viedli súd prvého stupňa, aby uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, pri dodržaní zákonného limitu uvedeného v ustanovení § 39 odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona.

Aj podľa názoru Krajského súdu trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 6 rokov je celkom určite primeraný a zároveň spôsobilý zabrániť obžalovanému, aby naďalej páchal trestnú činnosť a zároveň bude postačovať na to, aby na obžalovaného pôsobil výchovne a primäl ho viesť po jeho vykonaní riadny život a rešpektoval zákony. Keďže súd prvého stupňa zohľadnil na strane jednej pomery obžalovaného (predovšetkým jeho „trestnú“ minulosť), významnú prevahu a charakter pohľadujúcich okolností (okrem toho správne zistených) a okolnosti prípadu na strane druhej (najmä dobu páchania trestného činu, ako aj skutočnosť, že obžalovaný za finančný prospech predával iným drogy) nebol dôvod na maximálne možné mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu, čiže uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Inštitút mimoriadneho zníženia trestu však podľa názoru krajského súdu netreba absolutizovať, pretože jeho aplikáciu musí súd zvážiť v každom jednom prípade, vzhľadom na okolnosti prípadu, ktoré súd vždy vysoko individuálne vyhodnocuje, alebo vzťahom na pomery páchatel'a, kedy by použitie (prísnej) trestnej sadzby obžalovanému prinieslo neprimerane vysokú ujmu, presahujúcu nielen rámec trestného konania, ale aj účel trestu. S poukazom na uvedené skutočnosti, sa krajský súd stotožnil s výmerou trestu odňatia slobody, ktorý uložil súd prvého stupňa obžalovanému.

Vo vzťahu k zaradeniu obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody, krajský súd poznamenáva, že s poukazom na predošlý život obžalovaného, jeho osobu (najmä pomerne mladý vek) a charakter posudzovanej trestnej činnosti tiež ako súd prvého stupňa vzhliadol splnenie zákonných podmienok pre zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s miernejším režimom. Keďže súd prvého stupňa odsudzoval obžalovaného za spáchanie obzvlášť závažného zločinu, z ktorého dôvodu mal byť pôvodne zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, tak ako to prikazuje § 48 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, avšak takýto spôsob výkonu trestu odňatia slobody nepovažoval vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho pomery a okolnosti prípadu za potrebný, správne aplikoval ustanovenie § 48 odsek 4 Trestného zákona a zaradil ho do ústavu so stredným stupňom stráženia. V tomto kontexte treba zdôrazniť, že odsúdený pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, preto jeho nápravu možno efektívnejšie dosiahnuť práve v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Navyše, sám obžalovaný môže riadnym plnením svojich povinností, svojím správaním preukázať polepšenie a následne podať návrh na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, preto nie je vylúčené, že v budúcnosti bude vykonávať svoj trest v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností krajský súd považoval napadnutý rozsudok za zákonný a odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné v zmysle výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.